

پسیتاکوزیس Psittacosis

پسیتاکوزیس چیست؟

- پسیتاکوزیس یک بیماری غیر متداول است که معمولاً از پرندگان به انسان منتقل می‌شود. و موجب آن یک باکتری بنام کلامیدیا پسیتازی (*Chlamydia psittaci*) است.

این بیماری چگونه سرایت می‌کند؟

- معمولاً عفونت وقتی پیش می‌آید که شخصی باکتری را تنفس کند، معمولاً از فضله‌های خشک پرندگان مبتلا. همچنین مردم می‌توانند از راه تماس دهان با نوک پرندگان (بوسیدن) یا سروکار داشتن با پریا پوست پرندگان بیمار به آن مبتلا شوند. سرایت پسیتاکوزی از شخص به شخص ثابت نشده است.
- همه پرندگان آسیب‌پذیر در مقابل این عفونت هستند، ولی پرندگان خانگی (برای مثال طوطی‌ها، طوطی‌های کوچک دم‌دراز (*parakeet*)، طوطی‌های کاکلی کوچک (*cockatiel*)؛ و طیور (بوقلمون‌ها و مرغابی‌ها) اکثراً مداوم در انتقال این عفونت به انسان دخالت دارند.
- مردمی بیشتر از همه در معرض خطر این بیماری هستند که در تماس با پرندگان در سر کار یا در خانه می‌باشند. برای مثال صاحبان پرندگان، کارکنان فروشگاه‌های حیوانات خانگی، دام‌پزشکان، یا مردمی که پرندگان خوردنی را تهیه و آماده می‌کنند.

نشانه‌های بیماری پسیتاکوزیس چیست؟

- زمان بین در معرض باکتری قرار گرفتن انسان و ظاهر شدن نشانه‌های بیماری از حدود چهار تا 15 روز متفاوت است.
- اشخاص مبتلا به بیماری پسیتاکوزیس اغلب یک بیماری شبیه سرماخوردگی می‌گیرند، با شروع تب ناگهانی، لرز، سردرد، ضعف و درد عضلات. همچنین آنها ممکن است سرفه خشک، سینه درد و احساس نفس تنگی داشته باشند. در موارد شدید آن ذات‌الریه بوجود می‌آید.

پسیتاکوزیس چگونه تشخیص داده شده و معالجه می‌شود؟

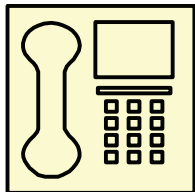
- اگر دکتری فکر کند که شخصی پسیتاکوزیس دارد، برای کمک به تأیید شدن تشخیص آن می‌توان آزمایش‌های خون را انجام داد. عکس برداری از سینه اغلب ذات‌الریه را نشان می‌دهد.
- پسیتاکوزیس با آنتی‌بیوتیک درمان می‌شود و لازم است برای دو هفته ادامه داشته باشد.
- مهم است که معلوم شود عفونت از کجا آمده است. سایر مردمی که در معرض تماس با پرنده مبتلا بوده‌اند را باید از نشانه‌های بیماری آگاه کرد. پرنده بیمار باید درمان شده و محیط را باید با مواد ضدعفونی‌کننده تمیز کرد تا از سرایت بیماری به سایر مردم و پرندگان پیشگیری شود.

چگونه بدانم که پرنده ای مبتلا است؟

- نشانه‌های بیماری در پرندگان از نداشتن هیچ ناراحتی تا بیماری مهلک ممکن است متفاوت باشد.
- پرندگان بیمار ممکن است علائمی مانند اسهال، ضعف، پرهای آشفته، غذا نخوردن و آبریزش از چشم یا بینی باشند. اگر تردید دارید، یک دامپزشک باید پرنده شما را معاینه کند. پرندگان مبتلا باید از سایرین جدا شوند، با آنتی‌بیوتیک درمان شده و قفس‌های آن‌ها ضدعفونی شوند.
- چون گفتن اینکه پرنده ای مبتلا است یا خیر مشکل است، حتماً بهداشت را مطلقاً رعایت کنید، از جمله شستن دستها هنگام سروکار داشتن با پرندگان. از بوسیدن پرندگان خانگی (تماس دهان با نوک) بپرهیزید.
- پرندگان را باید در قفس‌های جادار و تمیز نگهداشت و کف آنها را با روزنامه پوشانده و مرتب عوض کرد. فضولات را نباید گذاشت انباشته و خشک شوند و غبار آن در هوا منتشر شود. پیش از تمیز کردن فضولات یا قفس‌ها آن‌ها را مرطوب کنید.

□ پرندگان را فقط باید از فروشگاه یا محل نگهداری پرندگان مجاز خریداری کرد.

اطلاعات بیشتر – واحدهای بهداشت عمومی در نیوساوت ویلز

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au